

Čís. 13587.

Za vázanosti nelze uzavíratí bez vědomí Státního pozemkového úřadu smlouvy, jež měly býti sepsány a vloženy do pozemkových knih teprve po vypršení doby platnosti zákazu zcizení podle § 22 zákona ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n. v doslovu zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 311 sb. z. a n.

Nebyla-li kupní smlouva předložena Státnímu pozemkovému úřadu ke schválení, jest nicotná.

(Rozh. ze dne 30. května 1934, R II 221/34.)

Žalobci se domáhali na žalované náhrady interese, ježto žalovaná nedodržela smlouvu, podle níž koupili žalobci od ní roku 1923 pozemky, podléhající obmezení podle čl. I. čís. 4 zák. čís. 311/1920 s tím, že kupní smlouva bude sepsána teprve, až pomine zákaz zcizení podle zák. čís. 311/1920. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Důvody: Soud vyvodil z výpovědí svědků, že strany měly úmysl koupiti, pokud se týče prodati sporné pozemky, na které se vztahovalo ustanovení čl. I. zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 311 sb. z. a n. bez svolení Státního pozemkového úřadu, jak konečně vychází na jevo i ze žaloby samé. Zciziti tyto pozemky bez svolení Státního pozemkového úřadu bylo však citovaným zákonem zakázáno a je proto smlouva ohledně pozemků z roku 1923 podle § 879 obč. zák. nicotná. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu první stolice, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl. Důvody: Odvolací soud nesdílí právní názor soudu první stolice, že kupní smlouva jest nicotná. Dokud zákaz zcizení na vložce vázl nemohly strany o ní bez souhlasu Státního pozemkového úřadu uzavřítí smlouvu. V souzeném případě však neměly strany úmysl zažádati o schválení smlouvy u Státního pozemkového úřadu, nýbrž chtěly, by teprve po zaniknutí zákazu zcizení kupní smlouva byla sepsána a v pozemkové knize provedena. Proti takové úmluvě nelze nic namítnouti, poněvadž se domáhá převodu práva vlastnického v době, kdy právo vlastnictví již nebylo omezeno. Zákaz zcizení má jen ten účel, by se zabránilo převodu knihovního vlastnictví na pozemcích po dobu, po kterou pozemky zákazem zcizení jsou zatíženy.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu, by znovu rozhodl.

Důvody:

Podle § 22 zákona o zajištění půdy drobným pachtýřům ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n. v doslovu zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 311 sb. z. a n. je zakázáno zcizení pozemků bez svolení Státního pozemkového úřadu. Tím bylo na dobu deseti let obmezeno každé volné nakládání s pozemky nabytými na podkladě dlouholetého pachtu a bylo úmyslem zákonodárce, by po celou tuto dobu nebylo bez svolení Státního pozemkového úřadu nabytými pozemky vůbec disponováno, a to ani tak, že by za vázanosti uzavíraly se bez vědomí Státního pozem-

kového úřadu smlouvy, jež měly býti sepsány a vloženy do pozemkových knih teprve po vypršení doby platnosti zákazu zcizení. To by bylo zřejmé obcházení shora uvedených předpisů a porušení práva Státního pozemkového úřadu, by mu každá smlouva uzavřená v době platnosti zákazu byla ke schválení předložena. Kupní smlouva z r. 1923 musila tedy za všech okolností býti předložena ke schválení Státnímu pozemkovému úřadu. Jelikož se tak nestalo, je nicotná (§ 879 první věta obč. zák.), pročež nemůže míti úspěch ani žaloba o splnění oné smlouvy, ani o náhradu interese za její nesplnění.

Čís. 13588.

Předpokladem pro přiznání přednostního pořadí nemocenskému pojištění není, by nemovitost sloužila výlučně nebo převážně výdělečnému podniku dlužníka, podrobenému výdělkové dani.

(Rozh. ze dne 1. června 1934, R I 491/34.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně vydraženou nemovitost nepřikázal soud první stolice Zemědělské nemocenské pojišťovně v přednostním pořadí nedoplatky pojistného. **Důvody:** Na pohledávku Zemědělské nemocenské pojišťovny nebylo nic přikázáno, ježto prodané nemovitosti nesloužily vůbec k provozu podniku podléhajícího dani výdělkové (§ 76 zák. 220/96 ř. zák. a § 265 zákona o přímých daních čís. 76/1927, srov. rozh. 7571, 7923, 10290, 10586, 11980 sb. n. s.). Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. **Důvody:** Stížnost není důvodná, neboť, jak nejvyšší soud ve svých rozhodnutích uvedených prvním soudem opětně zevrubně odůvodnil, přes povšechný doslov § 173 zák. čís. 221/24 sb. z. a n. jest posuzovati přednostní právo zástavní pojistných příspěvků podle předpisů o dani výdělkové, a to proto, že pojistnému jest výdělková daň svou strukturou a povahou z daní a veřejných dávek nejbližší, a podle exekučních spisů prodané nemovitosti vůbec nesloužily provozování podniku dani výdělkové podléhajícího, což ostatně stěžovatelkou není ani tvrzeno.

Nejvyšší soud změnil usnesení nižších soudů v ten rozum, že přikázal Zemědělské nemocenské pojišťovně v přednostním pořadí dlužné příspěvky.

Důvody :

V rozhodnutích čís. 11.980 a 10.586 sb. n. s. a tam uvedených dalších rozhodnutích bylo blíže dovoděno, že nemocenskému pojistnému přísluší přednostní uspokojení za týchž předpokladů jako výdělkové dani, totiž za předpokladu § 265 druhý odstavec písm. a) zákona o přímých daních čís. 76/27 sb. z. a n., že dlužníková nemovitost výlučně nebo převážně slouží k provozování výdělečného podniku podrobeného nemocenskému pojištění. Nižší soudy nesprávně usuzují, že předpokladem pro přiznání přednostního pořadí nemocenskému pojistnému jest, by nemovitost sloužila výlučně nebo převážně výdělečnému podnikání dlužníka dani výděl-